

den Foresatte, gaae op til Ministeren og sige: Under ordinaire Forhold slaar vor Løn til; men Ministeren maa erkjende, at nu ere Forholdene extraordinaire, og saa gaaer det accurat, som det gif i det Aar, vi nok husse. Der er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt Lønningen i og for sig er mere eller mindre knap; thi vi kunne jo aldrig give Lønning til Embedsmænd saaledes, at de selv ville erklære den for rundelig; de ville altid sige: Den er knap, og naar de sige dette under almindelige Aar, hvorledes skulde de da uden Tilskud komme igjennem med den under extraordinaire Omstændigheder? Derfor er det, at man har indført Beregning med Sædtillæg, saa at de i de Aar, hvor Sædpriserne staae meget høit — ifølge Lovens egne Bestemmelser — faae et saadant Tillæg til deres Lønning, at det kan hjælpe dem derudover. Det fremtræder som noget Extraordinært, og det er netop det Gode ved dette System, at det fremtræder saaledes. Naar man nu efter det Forslag, den ærede Minister har indbragt, tager Gjennemsnitsbeløbet af, hvad Embedsmanden har havt i Sædtillæg i de Aar, hvori vi have havt dette System, og lægger det til den faste Løn, saa bliver det Hele betragtet som fast Løn; man vil slet ikke erindre, at deri er indbefattet Sædtillæg, og saa falder Tanken paa, at man under extraordinaire Forhold maa have extraordinært Tilskud. Ja, men — siger man — Hjælpen kommer et Aar senere, end den skulde. Dette er imidlertid ikke ganske rigtigt; thi man maa erindre, at Lønnen bliver ubetalt maanedsviis, og det vil altsaa ikke for en større Deel blive et heelt Aar efter. Fra 1ste April det kommende Aar vil Tilskudet allerede komme, naar det foregaaende Aar har været et Dyrtidsaar, og saa vil Enhver under alle Omstændigheder kunne hjælpe sig igjennem, naar han har Udfigt til derefter at faae et saadant Tillæg. At det for Statskassen skulde være særdeles uheldigt, og at man derfor skulde opgive Systemet, naar man ellers anseer det for godt, uheldigt dermed, at man i eet Aar giver Nul i Tillæg og i et andet Aar 137,000 Rd., troer jeg heller ikke er rigtigt; thi det kan ikke komme uforudset. Det vil for en Deel allerede ligge for ved Finanslovens Behandling for det paa-

gjældende Finansaar, saaledes at Tillæget vil være rimeligt eller sandsynligt, og derfor maa det forud kunne paaregnes. Det kan altsaa ikke være saaledes overraskende for Statskassen, at der paa Grund deraf skulde opstaae nogen Forlegenhed for den. Det anføres, og dette er aldeles rigtigt, at Systemet for de Embedsmænd, der hidtil have været i Fællesministerierne, slet ikke har været bragt til Anvendelse, men at en Forbedring for deres Vedkommende har fundet Sted ved andre midlertidige Lønningslove, hvorved Lønningsforholdene for disse Embedsmænd bleve endnu noget bedre end for de særlige. Det har imidlertid altid gjenlydt i Rigsraadet tidligere, naar Tabellen har været om Embedsmændenes Lønning: Fællesministerernes Embedsmænd ønske Intet hellere end at blive stillede paa lige Fod med de særlige Embedsmænd. Nu er det dog mærkvardigt, at de, som dengang vilde stille Fællesembedsmændene lige ligeoverfor Kongerigets Embedsmænd, nu, naar Forholdene ere saaledes, at det kan skee, ikke ville gjøre det ogsaa i dette Punkt. Statskassen vil jo ikke vinde Noget i det Hele, naar man til de Lønninger, som man ellers anseer for passende, vil lægge Gjennemsnitsbeløbet af det, Statskassen hidtil har udredet i Lønningsstillæg. Forskjellen er kun, at det vil blive fordeelt lige paa de enkelte Aar, istedetfor at det hidtil er faldet noget ulige; det er det Hele. Naar man derimod ikke rigtig vil erkjende det Begrundede i min Frygt med Hensyn til, hvad der vil kunne skee i Fremtiden, hvis man nu forkaster dette Lønningsystem, nemlig at man da vil faae Forslag til nye Lønningsstillæg, saa er — og derpaa maa jeg meget gjøre opmærksom — min Formening derom ligefrem indrømmet i Lovudkastets Motiver, thi der hedder det Sp. 1651, at „skulde Forholdene i en nærmere Fremtid stille sig saaledes, at Lønningerne i Almindelighed maae ansees for aldeles utilstrækkelige, og at Lønningsstillæg derved retfærdiggjøres for en kortere eller længere Tid, vil den Bet, man ved tidligere lignende Leiligheder er staaet ind paa, upaatvivlelig baade være den rette at følge og blive fulgt“. Der er altsaa udtrykkelig sagt, at naar det i nærmere Fremtid skulde vise sig, at Priserne i et enkelt Aar eller for en kortere Tid skulde